

ಚಿತ್ರ: ವಿಜಯಕುಮಾರಿ ಆರ್.

ಕುರಿಮರಿಯ ಸಾಹಸ

ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಾಡು. ಅಲ್ಲಿ ಹುಲಿ, ಸಿಂಹ, ಆನೆ, ಕರಡಿ, ಚಿರತೆ, ಫೇಂಟಾ ಮೃಗ, ತೋಳ ಮುಂತಾದ ಕಾಡು ಮೃಗಗಳು ಬಹಳ ಇದ್ದವು. ಆ ದೊಡ್ಡ ಕಾಡಂಚಿನಲ್ಲಿ ಜಯಪುರ ಎಂಬ ಪುಟ್ಟ ಹಳ್ಳಿಯಿತ್ತು. ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ಕುರಿಗಾಯಿ ಒಂದಷ್ಟು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಸಾಕಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಸಂಗೀತವನ್ನು ಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದು, ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೈಮರೆತು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಹಾಡಿದನೆಂದರೆ ಅವನು ಸಾಕಿದ್ದ ಕುರಿಗಳು ಕೂಡ ಕಿವಿಯಗಲಿಸಿಕೊಂಡು ಆನಂದದಿಂದ ತಲೆದೂಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಕುರಿಗಾಯಿ ಸಂಗೀತಕ್ಕೂ ಅವನ ಕುರಿಗಳಿಗೂ ಅಷ್ಟೊಂದು ಅವಿನಾಭಾವ ಸಂಬಂಧವಿತ್ತು. ಆ ದೊಡ್ಡ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದ ತೋಳವೊಂದು ಆ ಕುರಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿತ್ತು. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಕುರಿಯನ್ನಾದರೂ ತಾನು ತಿನ್ನಬೇಕೆಂದು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಜೊಲ್ಲು ಸುರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊಂಚು ಹಾಕುತ್ತಿತ್ತು. ಕುರಿ ತಿನ್ನುವ ಆಸೆಯಿಂದ ಪ್ರತಿ ದಿನ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಬಾರಿ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಕುರಿಗಾಯಿಯ ಹೆಜ್ಜೆಯತ್ತ ತೋಳ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಅದು ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ಒಂದು ಕುರಿಯನ್ನೂ ಹಿಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೊಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಆತ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ.

ಒಮ್ಮೆ ಕುರಿಗಾಯಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತನ್ನ ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಾ

ಮೈಮರೆತಿದ್ದ. ಅವನ ಕುರಿಗಳೂ ತನ್ನ ಒಡೆಯನ ಸುಮಧುರ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಆಲಿಸುತ್ತಾ ಅದರಲ್ಲೇ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದವು. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ತೋಳ ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿತು. ಕುರಿ ತಿನ್ನಬೇಕೆಂಬ ತನ್ನ ಬಹುದಿನಗಳ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇದೇ ಒಳ್ಳೆ ಸಮಯವೆಂದು ಕೊಂಡಿತು. ತಕ್ಷಣವೇ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಕುರಿಗಾಯಿ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ನುಗ್ಗಿದ ತೋಳ ಮುಧು ಮುದ್ದಾಗಿದ್ದ ಕುರಿ ಮರಿಯೊಂದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕಾಡಿನತ್ತ ಓಡಿತು. ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನನಾಗಿದ್ದ ಕುರಿಗಾಯಿಗೆ ತೋಳ ಬಂದು ಕುರಿಮರಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದದ್ದೇ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮಿಕ್ಕ ಕುರಿಗಳೂ ಅಷ್ಟೇ ಸದ್ದು ಮಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ತಮ್ಮ ಒಡೆಯನ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಕಂಡು ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ, ಕುರಿಗಾಯಿಯ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಕುರಿಮರಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ತೋಳವನ್ನು ಕಂಡ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರು 'ಅಯ್ಯೋ ತೋಳ ನಮ್ಮ ಕುರಿ ಮರಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಓಡ್ತಾ ಇದೆ. ಹಿಡ್ಡೊಳ್ಳಿ... ಹಿಡ್ಡೊಳ್ಳಿ...' ಅಂತ ಇಡೀ ಹಳ್ಳಿಯ ತುಂಬ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುವಂತೆ ಜೋರಾಗಿ ಕೂಗಿಕೊಂಡರು. ತೋಳವನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು.

ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರ ಕೂಗಾಟ ಕೇಳಿ, ಜನ ತನ್ನನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ತೋಳ ಗಾಬರಿಗೊಂಡಿತು. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ